

La festa estava en el seu període àlgid. L' orquesta deixa sentir las notas d' una americana dolcíssima y emportat jo també per aquella borratxera que se m' havia contagiàt, inconscientment, sens donarm-en compte, vaig agafar una noya y 'ns varem ficar entre mig d' aquell bellugadiç de parellas, acafaradas am son xerroteig amorós, que 'ls abstreya de tot lo que 'ls voltava. La meua era una morena alteta y ben formada, am uns ulls negrissims de fog y un cabell també negre, pentinat am monyo alt y tupé, que li donava un aspecte arrogant y atrevit, tipo verdaderament sensual, s' abandonà als meus braços, sense timideç com contenta d' esser abraçada per un jove.

Encissat jo per aquells ulls que 'm miravan fixo com volguent-me marejar y influit per aquells violins tan pillos y sensuais que feyan gronxar suament á las parellas, 'm vaig sentir inspirat y vaig fer an aquella noya una declaració d' amor am tota forma: no se lo que li devia dir qu' ella 's va commoure y 's vá anar amansint desapareguent aquella altiveç del principi, hasta l' extrem de que girant els ulls en blanc y am tò velat per l' emoció va dir-me que m' estimava. Allavoras se va acabar el ball. Era l' ultim de la primera part.

Hasta aqui la cosa no te rés d' extraordinari; ara vé lo estrany del somni.

Pues *senyors*, jo no sé com vá esser, qu' ens vàm trobar, al sortir del ball, tots dos de braçot, com si ens estimessim ja de temps, carrer amunt, cap als aforas de la Ciutat. Feya una nit molt quieta; á pesar de trobarnos á la tardor, no passava ni un ale d' aire. Al cel hi havia algun qu' àtre nuvol escampat; en aquell moment no obstant, la lluna plena ho illuminava tot ab sa claror blanca. El paissatge no podia esser més poètic y convidava á estimar. Nosaltres anavam avançant á poc á poc, murmurant paraulas dolças y continuant am el mateix encisament del ball. Ens pararem á descansar al peu d' un camp, cobert de molça, per poguernos enrahonar millor; prò 'ls nostres ulls parlavan més que las nostras bocas y ens passarem un gran rato mirant-nos embadalits sense saber qué dir. En aquell moment, un nuvol grós y negre tapà la lluna enfosquint-ho tot; ella esporuquida se m' agafà al coll; ane mi se m' encengué la sang en les venes al sentir al fog abruçador de les seves galtes, y sense saber lo que 'm feia, la vaig abraçar fort, nostres bocas se confongueren en un bés llarg y.... 'm vaig despertar.

Allavoras vaig enjegar un grós renec, enraibat per haver-se interromput el somni en aquell moment tant inoportú.

¡Vés, tant bé qu' anava!

MOSCA-MORTA.

VERITATS

Trobá una dona asquerosa,
que pintantse sembli hermosa,
ja pot ser.

Més guapa y que no ho conegui
ó serho molt més no 's cregui,
no pot ser.

Que 's trobi algun tipo estrany
buscantne dona ab afany,
ja pot ser.

Més que no s' arrepenteixi
un cop casat y 's malehexi,
no pot ser.

Trobar casadas en gran
que mantingan un galan,
ja pot ser.

Més que 'l marit ho coneixi
y l' enredo descubreixi,
no pot ser.

Buscá una mare ab dalit
per sas fillas un marit,
ja pot ser.

Més cuan sogra siga ja
poderla 'l gendre aguantá,
no pot ser.

Que 'ls dolents tornin honrats,
que jo escriga disbarats,
ja pot ser.

Més fé la societat bona,
ó fiarse d' una dona,
no pot ser.

RUBEN.

A UNA PLANXADORA XATA

Si 't pensas qu' ets hermosa perquè algú t' ha dit maca, es sols per adulate; no 'ls creguis, qu' es engany. La vanitat t' impera; y al dirte una floreta per pura cortesia, ja 't creus angelical. Los joves que 't rodejan per tu passió no senten, perquè ton coquetisme tanca tot sentiment. y el que de lluny te mira, li fas igual efecte que 'l decorat escénich: llunyá, ¡que bonich es! Aixis ets tu. Tas gracias, son falsas com la tela, d' aprop, si acás te miran, tot es desilusió; y aquell que no te escusa y un cop sols ab tu parla, coneix que tens la llengua mes llarga que tothom. No obstant, vuy darte un medi, que poch ha decostarte, per extirpar la causa y ser noya com cal: te 'n vas per la campinya; un casadó t' ovira, apunta; tira; y mata, tos *pardalets* del cap.

1000. AAA.